

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 359-1926)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Erhvervelse og Afstaaelse af Ejendomme

Foreninger

Foreninger/Tandlægeforeninger

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Forsørgelsesvæsen i Almindelighed

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Sundhedsvæsen i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 2. september 1926](#)
- 2) [Byrådsmødet den 7. oktober 1926](#)
- 3) [Byrådsmødet den 9. december 1926](#)
- 4) [Byrådsmødet den 13. januar 1927](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 2. september 1926 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 359-1926)

Skrivelse fra Aarhus Tandlægeforening om Opretholdelse af Tandklinikken for ubemidlede.

Borgmesteren meddelte, at der var sket Henstilling om at sende Sagen til

Forsørgelsesudvalget.

Henvistes til Forsørgelsesudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 7. oktober 1926 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 359-1926)

Skrivelse fra Aarhus Tandlægeforening om Indretning af en Tandpoliklinik.

Leonhard Hansen henviste til Skrivelsen fra Aarhus Tandlægeforening om Flytning af Tandpolikliniken til et bedre Lokale. Udvalget havde forhandlet med Tandlægeforeningen og spurgt, om den havde tænkt sig at blive staaende ved det nuværende, som kun omfatter Tandudtrækning og anden Smertestillelse, eller om det var Meningen at foretage visse Tandbehandlinger. Tandlægernes Udvalg havde imidlertid ingen Beføjelse til at svare herpaa, saa det maatte foreløbig staa hen. Udvalget havde derefter undersøgt Lokalespørgsmaalet og bl. a. tænkt paa Stuetagen under Skoletandklinikken i Kommunens Ejendom paa Graven. Derved maatte der imidlertid opsiges 5 Familier, og tillige blev det dyrere, end hvis Forsørgelses væsenet købte en Ejendom andetsteds i Byen, f. Eks. Ejendommen i Christiansgade, hvor der for Tiden er Optagelseshjem. Bekostningen ved Indretning af en saadan Klinik var anslaaet til 4500 Kr. aarlig, og det kunde Kommunen vel nok overkomme. Der forelaa ikke nogen Indstilling fra Udvalget, men man ønskede gerne at høre Byraadets Mening derom for at faa nogle Retningslinier at gaa efter. Udvalget havde i Virkeligheden været enigt om disse Synspunkter, men senere havde et af Udvalgets Medlemmer taget Afstand derfra.

Borgmesteren haabede, at Retningslinien maa blive den, at en eventuel Tandpoliklinik kan udvikle sig til at blive en Tandlægeskole. Enhver videnskabelig Institution, som der var Mulighed for at faa indrettet i Aarhus, burde overvejes; det vilde give Byen det Stød fremad, som dens Borgere fortjente. Udvalget vilde sikkert finde den billigste Maade at indrette en Klinik paa, og Taleren vilde henstille, at det ser sig om efter en Ejendom, hvor den bedst og billigst kan indrettes.

N. C. Christiansen bemærkede, at der ikke forelaa noget Forslag; men hvis der skulde købes en Ejendom, skulde der ogsaa bruges Penge, og Kommunen havde for Tiden saa

mange store Foretagender for, der krævede Penge, at Taleren ikke kunde stemme for at købe en Ejendom i den Anledning. Det var absolut heller ikke Tandlægeforeningens Mening, idet man blot havde tænkt sig at faa et bedre Lokale, hvor der 1 Time daglig kunde foretages Tandudtrækning o. l. for ganske ubemidlede. Der var næppe Grund til at lave en højmoderne Klinik med 8 Værelser, der kun skal benyttes 1 Time daglig. Kunde man istandsætte de nuværende Lokaler i Vestergade eller eventuelt bruge Skoletandklinikens Lokaler Kl. 8-9 Morgen, vilde det være langt det billigste, da man saa sparede baade Betjening og Rengøring.

M. Brammer oplyste, al den hidtilværende Tandpoliklinik ikke havde været særlig stærkt brugt, og der var vist ikke lavet andet end Tandudtrækning; men hvis man tænkte paa at udvide det til anden Tandbehandling, var det en Fordel at lægge den i Nærheden af Skoletandklinikken. Ved en videre Behandling var det nødvendigt at have en Røntgeninstallation, som jo var temmelig kostbar, men en saadan fandtes paa Skoletandklinikken og kunde nok bruges af begge Institutioner, naar de laa i Nærheden af hinanden. Der var megen Trang til en forøget Uddannelse af Tandlæger, idet Tandlægeskolen i København ikke nær kunde tage alle, som ønskede Uddannelse, og det kunde derfor være formaalstjenligt at lægge en saadan Skole i Aarhus, men det laa vel ikke for i Øjeblikket. Men Tandlægerne maatte selvfølgelig have ordentlige Lokaler at arbejde i. Taleren vilde henstille at sende Sagen til Erklæring hos Skoletandlægen og Amtslægen angaaende eventuel Indretning af en saadan Klinik.

P. Petersen var ikke stemt for at gaa videre med denne Sag. Det lød ganske vist meget fromt, at det kun vilde koste 4500 Kr.; men man havde tidt erfaret, at den Slags Institutioner Aar efter Aar voksede sig større og medførte stadig forøgede Udgifter for Kommunen. Kunde man faa en virkelig Tandlægeskole til Byen, kunde Taleren nok tænke sig at gaa med dertil, men de to Ting havde ingen som helst Forbindelse med hinanden. Taleren kunde ikke stemme for at gaa videre med denne Sag, end den var for Øjeblikket.

Borgmesteren oplyste, at Skoletandklinikken begyndte Arbejdet Kl. 8 Morgen, saa der kunde ikke blive Plads, og desuden kunde man ikke have voksne Mennesker blandet imellem Børnene der. Derimod var det sikkert praktisk at lægge Poliklinikken i Nærheden af Skoletandklinikken af de Grunde, Dr. Brammer fremførte, og Taleren vilde ligeledes tilraade, at Sagen sendes til Skoletandlægen og Amtslægen til Erklæring. Angaaende Konsul Petersens Udtalelser om, at det begyndte smaat og stadig voksede sig større, saa var det

kun et Gode for Skoletandklinikens Vedkommende, for det var noget af det bedste, der igennem mange Aar var lavet i Byen. Kunde det forme sig saadan, at det udviklede sig til en Tandlægeskole, var Pengene godt givet ud, og de rede Penge, der krævedes for at købe en Ejendom, betød ikke meget, blot Ejendommen nogenlunde kunde forrente sig. Der var maaske ogsaa Mulighed for at have fælles Lokaler for en saadan Tandpoliklinik og den almindelige Poliklinik.

Det vedtoges, at Forsørgelsesudvalget tager de faldne Udtalelser til Efterretning og arbejder videre med Sagen.

Uddrag fra byrådsmødet den 9. december 1926 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 359-1926)

Indstilling fra Forsørgelsesudvalget om Indretning af en Poliklinik for Tandbehandlingik .

Borgmesteren oplyste, at der var fremsat Betænkeligheder angaaende Prisen for den Ejendom, man havde paa Haanden, og Udvalget ønskede derfor Sagen tilbage til fornyet Behandling.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. januar 1927 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 359-1926)

Indstilling fra Forsørgelsesudvalget om Indretning af Tandpoliklinik og Køb af Ejendommen Christiansgade Nr. 18.

Borgmesteren meddelte, at Sagen vilde blive forelagt saaledes, at der nu tages Bestemmelse om Køb af Ejendommen, og Spørgsmaalet om Tandklinikken vilde saa komme for senere.

Leonhard Hansen erindrede om, at det var blevet overdraget Forsørgelses udvalget at finde en Ejendom, der kunde egne sig til Tandpoliklinik. Den foreslaaede Ejendom laa

centralt og egnede sig godt til dette Formaal, og Kommunensvar i Forvejen Lejer af deøverste Etager,

som brugtes til Optagelseshjem. Stueetagen var

udlejet til 1930, men 1. Sal kunde indrettes til Klinikog passede godt dertil. Der forlangtes først 87000 Kr. for Ejendommen, men Prisen var nu nedsat til 80000 Kr. og Taleren vilde anbefale at købe den.

P. Petersen kunde ikke slutte sig dertil. Der var ingen Grund til at købe Ejendom, hvis der ikke skulde indrettes Tandklinik, og det maattealtsaa være Hensigten. Men den nuværende Poliklinik paa Vestergade kunde sættes i Stand for et mindre Beløb, og andet forlangte Tandlægerne ikke. Hvis man først fik en ny Institution, vilde Udgiften dertil stadig stige.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at hvis Forsørgelsesvæsenet blev opsagt, vilde det blive dyrt at flytte Optagelseshjemmet til en anden Ejendom, og Hjemmet kunde man ikke undvære.

M. Brammer fandt, at alene af den Grund vilde det være rigtigst at købe Ejendommen. Nu var der indrettet Legeplads for Børnene tætved, og den Udgift vilde være spildt, hvis Hjemmet skulde flyttes.

P. Petersen mente ikke, der var nogen Fare for Opsigelse, idet Værten næppe vilde sætte sig i store Udgifter ved at indrette Lejlighederne til privat Beboelse.

Leonhard Hansen svarede dertil, at der ikke var ændret noget som helst ved Lejlighederne, saa de kunde let indrettes til Beboelse, og man var flere Gange truet med Opsigelse. Udvalget havde set paa flere Ejendomme, men denne var den bedste, særlig fordi der fandtes en god Legeplads for Børnene i Nærheden. Der var vist ingen Fare for nogen stor Udgift til en Tandklinik; det samme blev sagt om Herberget for Hjemløse, og det kostede kun Kommnen 4000 Kr. aarligt.

Holst - Knudsen bemærkede, at Spørgsmaalet om Indretning af en Tandklinik ikke laa for, og saa kunde man ikke bruge dette til Argument for Køb af Ejendommen. Naar der ikke skulde laves om paa Lejlighederne, kunde en eventuel Flytning af Børnehjemmet vel ikke koste særlig meget, men der forelaa jo ingen Opsigelse, og en saadan kunde vel ikke komme uden en vis Frist, saa der blev Tid til at indrette noget andet. Taleren vilde spørge, om der ikke var Mulighed for at slaa Hjemmet sammen med "Højvang".

Leonhard Hansen ansaa det for umuligt, da det var skolepligtige Børn.

Det vedtoges med 9 Stemmer mod 6 at købe Ejendommen til en Pris af 80000 Kr.

